

sen. Dette har mindretallet derfor stillet ændringsforslag om.

SF mener også, at det er vigtigt at få genbesat så mange stillinger som muligt uden derved at forhindre nogen i at få orlov. Ligeledes er det vigtigt, at småbørnsforældre, der skal tage børn ud af daginstitution, får en pladsgaranti, når de skal vende tilbage til arbejdet.

SF mener, at det er godt, at der nu tages hul på sabbatorordninger. Egentligt burde der kun være én ordning, nemlig sabbatorlov. Så kunne folk selv bestemme, hvad orloven skal bruges til, om det skal være af hensyn til børn, uddannelse eller noget helt andet. Desuden ville det være den bedste ordning at administrere, fordi den er enkel. Så langt kan vi ikke komme nu, og desværre er det også kun en prøveordning, der nu indføres.

SF er af den mening, at så længe der er den store ledighed, og den ser desværre ud til at vare ved i mange år, da må arbejde og fritid fordeles bedre. Dertil er der brug for orlovsordninger.

SF er enig i, at parterne ved overenskomstforhandlingerne bør forhandle sig frem til bedre ordninger for orlov, selv om den højeste dagpengesats betyder store lønnedgange for især mænd, og orlovsordningerne skal også bruges af mænd.

Af ovenstående grunde indstiller mindretallet lovforslaget til vedtagelse med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

Fra et overordnet perspektiv forekommer det, at nærværende lovforslag ikke sigter på at reducere ledigheden, men snarere på at fordele den og cementere det offentlige engagement i dagpengesystemet.

Det er nødvendigt at føre en arbejdsmarkedspolitik, der indebærer en større andel af privat finansiering. Dette vil sikre, at dagpengesystemet ikke af sig selv skaber ledighed.

Fremskridtspartiet mener, at der er tale om planøkonomi, når man politisk søger at afgøre, i hvilke sektorer ny beskæftigelse skal forekomme. I stedet for politisk at tage stilling til, i hvilke sektorer ny beskæftigelse skal fremkomme, ville det være rigtigere og økonomisk opti-

malt, om beskæftigelsen kunne fremkomme i sektorer, der efterspørges, og hvor det kan betale sig at udbyde sin arbejdskraft.

Det fremgår af lovforslaget, at regeringen forestiller sig, at sort arbejde kan afskaffes, hvis arbejdsløse kan udføre arbejde, der ellers udføres sort eller slet ikke udføres. Dette opfatter Fremskridtspartiet som en udpræget planøkonomisk tankegang. Først etableres et ekstremt beskatningsniveau, der fortrænger arbejde i enormt omfang til sort arbejde, dernæst skal ledige ifølge forslagene sættes til at udføre arbejde, der ellers ville være udført sort. En undersøgelse har vurderet, at mængden af det sorte arbejde i 1985 svarede til 150.000 fuldtidsstillinger. Det offentlige skal betale for udførelsen af det arbejde, der er fortrængt fra det lovlige arbejdsmarked. Fremskridtspartiet mener, at det ud fra menneskelige, sociale og økonomiske grunde ville være mere hensigtsmæssigt at løse det til grund liggende problem, nemlig at reducere de skatter, der fortrænger arbejde fra det legale arbejdsmarked.

L 272 cementerer de løntilskudsordninger, der virker ledighedsskabende. Løntilskudsordningerne fortrænger lønmodtagere, der er beskæftiget på normale vilkår uden offentligt tilskud.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at udbetalingen af løntilskud skal sandes i tilfælde, hvor jobtræningen giver anledning til konkurrenceforvriddning. Dette giver efter Fremskridtspartiets opfattelse meget lidt mening, idet løntilskud i sig selv er konkurrenceforvridende over for lønmodtagere ansat på normale vilkår, over for arbejdsløse, der ikke kan opnå løntilskud og over for potentielle private produktioner i løntilskudsområdet.

Af bemærkningerne til L 274 fremgår det, at regeringen mener, at såfremt de ledige udarbejder en såkaldt »individuel handlingsplan«, kan deres muligheder for at opnå beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked forbedres. Dette forekommer meget tænkt. Ledigheden skyldes ikke, at de ledige ikke oprindeligt har udarbejdet planer for mulige beskæftigelser.

L 274 indeholder en række tiltag til reduktion og fordeling af arbejdsstyrken, herunder, at de ledige i en periode på 12 måneder skal have lov til at tjene 27.500 kr. årligt, hvis de accepterer, at deres dagpenge reduceres til 80